

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. április 5.
Húsvét, Urunk feltámadása

Világosság és sötétség

Húsvétkor a világosság sötétség feletti győzelmét, az élet halál feletti diadalát ünnepeljük, hiszen ezt jelenti Jézus Krisztus feltámadása.

Többértelmű jelképekről van itt szó. A sötétség és az éjszaka például jelentheti a bűn állapotát, amelyben az ember él akkor, amikor megtagadja, elhagyja Istent. A világosság pedig Isten kegyelmét, szabadítását, megváltását, megbocsátását jelenti, aki újból szeretetébe fogadja a megtérő embert. Félelmeink és aggodalmaink ekkor megszűnnek, mert Isten közelében újra biztonságban érezhetjük magunkat. Továbbá az éjszakai sötétség jelképezi a hitetlenség állapotát, amelyből Isten segítségével eljuthatunk a hitre, a hit világosságára.

Ezen a jelképes úton, a hitetlenségből a hitre vezető úton haladtak Mária Magdolna és a két apostol, Péter és János, akikről a mai evangéliumban olvasunk. A „másik tanítványként” említett személy minden bizonnyal János apostol és evangélista, aki saját írásában így szokta magát megnevezni. Az evangéliumi beszámoló pontos időmegjelöléssel kezdődik: „kora reggel, amikor még sötét volt” (Jn 20,1). Innen indulnak az események és innen, a sötétség által jelképezett világból, a félelmek és bizonytalanság, a fájdalom és a gyász állapotából indulnak a szereplők. Mária Magdolna a sírhoz érve azt látja, hogy a követ valaki elmozdította a barlang bejáratából. Nem érti még az eseményeket, nem sejtí, mi húzódik a történelem háttérében. A szokatlan esemény hírére sietve viszi az apostoloknak, akik minél hamarabb szeretnék kideríteni az igazságot, ezért Péter és János azonnal a sírhelyhez futnak. Eközben kivilágosodik. Az éjszaka elmúlik, a hajnal fénye egyre erősebb lesz. Nincs ez kifejezetten említve az elbeszélésben, de az idő közben múlik, tehát biztosan világos lehetett már, amikor odaértek. Látják az elhengerített követ, látják az üres sírt, látják az otthagyt halotti lepleket, és ezen jelek látványa hitet ébreszt bennük. Most már megértik, hogy a kereszten meghaló Jézusnak fel kellett támadnia a halálból. Ők ezen az úton járnak, a hitre vezető úton. Nekem is el kell indulnom a húsvéti úton, a hitetlenségből a Krisztus feltámadásába vezető hitig vezető úton.

Húsvéti jelek

Az első húsvéti beszámolók az evangéliumokban még nem tesznek említést a Feltámadottal való találkozásokról.

Még nincs szó arról, hogy bárki is megláthatta volna az asszonyok, az apostolok vagy a tanítványok közül a feltámadt Urat.

Most még csak jeleket látnak, de már ekkor eljutnak a hitre. Az evangélium szerint, amikor az üres sírhoz érkező és oda belépő János látta „az otthagyt lepleket és a kendőt, amely Jézus fejét takarta,” akkor hit ébredt benne. Ezt olvassuk: „Látta mindezt és hitt” (Jn 20,8). A hit, a feltámadásban való hit tehát már megszületik azelőtt, hogy a Feltámadott megjelenjenek nekik.

A feltámadás tanúi

Feltámadt Urunk, Jézus Krisztus! A te feltámasztásod a halálból a mennyei Atya cselekedete. Ő ajándékozott neked új életet.

Még a halál, önként és engedelmségből vállalt kereszthalálod sem szakíthatott el téged Atyádtól. A kereszten átélte a tőle való elszakítottaságot, feltámadásod pillanatában pedig átélte, hogy újra együtt vagy az Atyával. Hisszük, hogy az Atyának hatalma van ahhoz, hogy minket is feltámasszon majd a halálból, mert azt szeretné, hogy örökké vele éljünk.

Urunk! Feltámadásod olyan örömhír, amelyet tovább kell adnunk azoknak, akik az örök életre vágyakoznak. Tégy minket a feltámadás tanújává és hirdetőjévé!

Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a.37-43
Kol 3,1-4
Jn 20,1-9

Húsvéthétfő

ApCsel 2,14.22-33
Mt 28,8-15

Kedd

ApCsel 2,36-41
Jn 20,11-18

Szerda

ApCsel 3,1-10
Lk 24,13-35

Csütörtök

ApCsel 3,11-26
Lk 24,35-48

Péntek

ApCsel 4,1-12
Jn 21,1-14

Szombat

ApCsel 4,13-21
Mk 16,9-15

Húsvét 2.

vasárnapja
ApCsel 4,32-35
Jn 5,1-6
Jn 20,19-31